

РОДНО ИГРИЩЕ

А. ДРУМЕВЪ

БЪРЗАТА ШЕЙНА

Много спускачи съ металически шейни, легнали по коремъ съ глава напредъ, и групи съ управляващи шейни нетърпеливо чакаха долу и по върха на дългия люжъ, за да видятъ спущането на вашата шейна.

Ясното слънце щедро прашаше на земята златнитъ си лъчи, които свѣтѣха съ диамантенъ блѣсъкъ.

Прѣхкавиятъ снѣгъ скърцаше подъ краката на изкачващитъ се по люжа спускачи, които влачеха следъ себе си своята шейна.

Знакътъ да бждете на мѣстото на тръгването се даде и вие четирма, облѣчени съ зелени фланели, съ снѣжно бѣли шапки на глава, насѣдахте като гребци единъ задъ другъ въ шейната.

Гръмна се. Шейната се плъзна надолу по люжа. Здраво първиятъ държи въ ржце кормилото. А другитъ трима яко се държите за странитъ на шейната.

Бързината на вашата шейна сѣ повече се увеличаваше. Малкитъ хълмчета на люжа я повдигаха и спускаха, и групата ту се скриваше, ту се показваше като лодка въ развълнувано море. На повисокитъ остри хълмчета тя отскачаше нависоко и пакъ невредима падаше съ смѣлитъ си пасажери на гладкия люжъ.

Възторжената публика, наредена като шпалиръ отъ дветъ страни на люжа, ржкоплѣскаше на умѣлото ржководене. Много ржце съ насърчителни дви-